

in domeniul arheologiei dar si a scrierii
 epicii (romana) si a scrierii literare
 din care a rezultat "Asaia" M. Vlăssă
 care a jucat un rol important in
 dezvoltarea literaturii romane
 a secolului XX. Simbolurile
 literare si artistice sunt foarte
 bogate si au fost utilizate in
 multe opere de arta si literatură.

Intreaga sa opera este o
 dovada a talentului de geniu
 al lui Nicolae Vlăssă. El a
 creat o literatură nouă, originală
 si plină de simfonie. A fost
 un mare scriitor si un mare
 om de literatură. A fost un
 mare scriitor si un mare om
 de literatură. A fost un mare
 scriitor si un mare om de literatură.

NICOLAE VLASSA

1934—1984

Stingerea din viață, la 3 martie 1984, a lui Nicolae Vlăssă, a fost dureros resimțită și în cetatea tomitană. La 7 martie, rămășițele sale pămîntești au fost redatate pămîntului din Iernut, unde se născuse la 20 noiembrie 1934.

Fiul lui Leonida și Iuțita Vlăssă, a fost un strălucit spirit, inzestrat cu o inteligență remarcabilă și o memorie prodigioasă. El a adus arheologiei românești servicii deosebite.

Școala elementară și gimnaziul le-a urmat în comuna natală, iar la Tirgu Mureș liceul „Al. Papiu-Ilarian“. Între anii 1953—1957 a fost student al Facultății de istorie-filozofie din Cluj, pe care a absolvit-o cu calificativul „foarte bine“. În 1978 a devenit doctor în științe istorice.

Pasiunea pentru arheologie a căpătat-o de pe băncile liceului, adunînd materiale arheologice și participînd la o serie de șantiere (Cristești, Lechița pe Mureș, Morești). Munca sa neobosită l-a pus în posesia multor colecții arheologice, pe care le-a donat muzeelor din Tirgu Mureș, Tîrnăveni și Cluj.

Ca student a participat pe șantierele de la Morești, Cipău-Gîrla, Cipău-ICIA, Soporul de Cîmpie. După terminarea facultății, a fost responsabil pe multe șantiere de mare importanță: Cipău-Gară, Cipău-Gîrla, Sărățel-Bistrița, Șieu-Măgheruș, Gura Baciului, Iernut, Tărtăria Ciuci, Cluj — str. 30 Decembrie, Cheile Turzii, Bernadea, Coldău, Cheile Aiudului. A făcut parte din colectivele de cercetare de pe multe alte șantiere.

Vasta sa activitate de investigație, completată de perfectă cunoaștere a materialului arheologic și bibliografic, alături de experiența, erudiția, enciclopedismul și ușurința de a învăța limbile străine, au făcut din N. Vlăssă un adevărat savant. La toate aceste calități, mai adăugăm simțul său poetic care răzbate în întreaga-i operă și bunătațea sufletească.

Încă de la 35 de ani era cunoscut în străinătate ca un prestigios participant la manifestările științifice de anvergură. În țară a fost prezent la zeci și zeci de sesiuni științifice și colocvii ale instituțiilor muzeale. Pe plan ex-

tern, amintim participarea lui N. Vlassa la cel de-al VII-lea Congres Internațional de Științe preistorice și protoistorice de la Praga, apoi, în 1976, la cel de la Nice. În anul 1967 ia parte la Simpozionul asupra culturii Lengyel de la Nitra, în 1981 la Simpozionul dedicat culturii Lepenski-Vir, apoi la alte simpozioane de la Köln și Xanti.

În domeniul activității muzeistice, care a fost deosebit de fructuoasă, notăm aportul deosebit pe care l-a avut la organizarea unor expoziții itinerante în diverse țări: în Suedia — „Aurul Carpaților”, în Iugoslavia — „Illirii și Dacii” etc. În țară a fost principalul inițiator și organizator al cuprinzătoarei expoziții „Plastica neolitică și eneolitică din România”.

Congresele, simpozioanele, coloeviile naționale și internaționale, expozițiile, călătoriile de studii din Ungaria și R. F. Germania, bursa „Intror Natio-nes”, l-au pus pe N. Vlassa în contact cu mari personalități ale arheologiei mondiale, cu renumiți savanți, cu oameni care l-au apreciat atât pentru cunoștințele sale științifice, cât și pentru savoarea și generozitatea sa spirituală. La Cluj-Napoca, era în permanentă căutat și vizitat de oameni de știință, colegi, studenți. Citeva institute l-au ales membru al lor (Institutul de tracologie din România, Institutul de studii clasice Cluj-Napoca). A fost membru al consiliului permanent al UISPP.

În urma vastei sale activități științifice, N. Vlassa ne-a lăsat peste 100 de studii publicate în țară și străinătate. Ele cuprind adânci analize asupra unor probleme de maxim interes, mai ales

în domeniul neoliticului, dar și asupra epocii bronzului și civilizațiilor geto-dacică și romană. Astfel, N. Vlassa a fixat jaloarele pentru cronologia scurtă a neoliticului sud-estului european, a descifrat plăcuțe gnostice, a explicat simbolurile unor geme magice de epocă romană, a arătat semnificația multor obiecte, a stabilit conexiuni culturale.

Întreaga lui operă stă strins legată de dezvoltarea Muzeului de istorie al Transilvaniei, unde și-a desfășurat activitatea imediat după absolvirea facultății. Încă înainte de terminarea studiilor, a fost angajat îndrumător (1957); în 1964 era muzeograf principal, iar în 1968, șef de secție. A fost asistent al Facultății de istorie-filozofie din Cluj-Napoca (1962/1963) și lector la Conservatorul „George Dima”, unde a predat problemele fundamentale ale istoriei patriei. În calitate de membru al colegiului de redacție al prestigiosului anuar Acta Musei Napocensis timp de 15 ani, a lecturat și corectat sute de lucrări cu aceeași competență și colegialitate.

O boală necruțătoare a răpit din rindul nostru și al științei românești un om de mare valoare, un savant iubitor de oameni și iubit de semenii săi.

De pe malurile străvechiului Pont Euxin, aducem încă o dată un pios omagiu acestui slujitor al muzei Clio, acestui nobil prieten.

Adio scumpe Nicolae Vlassa !

Sit tibi terra levis

PUIU HAȘOTI